

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

สอนได้ถึงนิพพาน

พระพุทธเจ้าท่านแสดงไว้ในบุคคล ๔ ประเภท มาตามขั้นตามยุคเรื่อย ๆ มาเหมือนผลไม้รุ่นหัวปี ทุกสิ่งทุกอย่างดีหมด รุ่นที่สอง ที่สาม ลดลง ๆ ซึ่งก็เป็นต้นไม้ต้นเดียวกัน ผลไม้จากต้นเดียวกันนั้นแหละ แต่เป็นรุ่น ๆ ของมันลงไป ท่านว่า อุกคฆิฏัตถุญญ วิปจิตถุญญ เนยยะ ปทปรมะ คือมนุษย์ประเภทเยี่ยม คอยที่จะถึงธรรมชั้นเยี่ยม ทุกอย่างเยี่ยมไปหมดอยู่แล้ว วิปจิตถุญญ รองลำดับลงมา เหมือนบันไดขั้นหนึ่ง ชั้นสองชั้นสาม ชั้นที่สามเป็นเนยยะ เป็นผู้พอแนะนำสั่งสอนได้ ชั้นก็ได้ลงก็ได้ อยู่ในย่านกลาง

ประเภทที่สามอยู่ในย่านกลาง คือจะลงทางต่ำก็ได้ จะขึ้นทางสูงก็ได้ แล้วแต่เจ้าของจะตัดเจ้าของ ต่อสู้กันระหว่างกิเลสกับธรรมในหัวใจของบุคคลที่เป็นเนยยะนั้นแหละ ถ้าอ่อนก็ลงได้ ถ้าแข็งก็ขึ้นได้ ประเภทที่สี่นี้เป็นประเภทที่หมดทาง ถ้าเป็นคนใช้ก็เขาเข้าโรงพยาบาลหายจากโรคจากภัย หรือเขาวิ่งหาหมอหายา เขาหายจากโรคจากภัยมาจำนวนมากมาย แต่คนใช้ประเภทปทปรมะนี้โดดเข้าห้องไอซียู รอลมหายใจเท่านั้น ประเภทนี้ไม่ฟังเสียงใคร

อย่างประเภทที่เขาไล่กันอยู่ ประเทศไหนที่ถูกไล่แล้วเขาออกง่ายตาย กับประเทศไทยเราเนี่ย เขามาเทียบประเทศไทยเราไม่ใช่หรอ ประเภทที่ไล่ออกจากนายกรัฐมนตรีไม่ยอมออก นี่ละปทปรมะที่หนาที่สุด ไม่มีอะไรไล่ออกได้ เราพูดตรง ๆ อย่างนี้เพราะมันหนา ไม่ยอมฟังเหตุฟังผลฟังอะไร ความหน้าดื้อหน้าด้านจะเอาอย่างไรตัวเองนี่คือกิเลสตัวหนาแน่นที่สุด ไม่ว่าจะแยกไปทางไหนมันหนาแน่นแบบเดียวกันหมด ไม่มีทางดี มีแต่ทางชั่วโดยถ่ายเดียว จิตใจของเราเวลามันหนาแน่นมันไม่ได้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมนะ ในคน ๆ นั้นแหละเวลามันหนาแน่นด้วยกิเลสประเภทต่าง ๆ เต็มในหัวใจแล้ว มันไม่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม มันบินไปตามทางของกิเลสไม่ไปตามทางของธรรม

ธรรมท่านก็มีประเภทอีกเหมือนกัน คือผลไม้ชนิดหัวปี ชนิดหนึ่ง ชนิดสอง ชนิดสาม ก็เหมือนกันนั้นแหละ อย่างพระพุทธเจ้าตรัสรู้พบ พวกนี้พวกอุคคฆิฏัตถุญญไปได้อย่างรวดเร็ว ๆ เรื่อยไป ประเภทนี้ประเภทผลไม้รุ่นหัวปี อุกคฆิฏัตถุญญ วิปจิตถุญญ ตามกันไป ๆ แล้วเนยยะก็เรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ต่อไปมันก็ไปถึงขั้นที่ว่าปทปรมะคนประเภทไม่เอาไหน ไม่ฟังเสียงอะไรเลย เสียงอรรถเสียงธรรมไม่ฟัง มีแต่จะเอาให้ได้ อย่างใจถ่ายเดียวเท่านั้น คำว่าเอาให้ได้ อย่างใจก็คือเป็นเรื่องของกิเลสล้วน ๆ ไม่มี

ความถูกต้องดีงามเลย จะมีแต่เรื่องกระทบกระเทือนเรื่องความเสียหายทั้งนั้น พวกปทปรมะไม่ฟังเสียงใคร

เราสลดสังเวชนะนายกทักษิณเรานี้ เราเอาธรรมมาพูดในฐานะเราเป็นอาจารย์ ตอนนั้นเราก็พยายามช่วยบ้านช่วยเมืองอยู่แล้ว พยายามพุงบ้านเมืองของเราที่กำลังจะล่มจมกันทั้งประเทศเลย ถึงขนาดที่เราร้องไห้อีกทียวนะ เราก็ได้พยายามช่วยบ้านช่วยเมืองนำพี่น้องทั้งหลายทั้งด้านวัตถุและอรรถธรรม วัตถุนี้ฟื้นฟูด้วยความประหัต มัธยัสถ์ และชวนชวายหามาช่วยกันอุดหนุนชาติของตนซึ่งกำลังจะล่มจมอยู่เวลานี้ ทางด้านธรรมะซึ่งเป็นส่วนสำคัญมาก ก็คือการแนะนำสั่งสอน ฟื้นฟูทางจิตใจให้รู้ผิดรู้ ถูกรู้ดีรู้ชั่ว แล้วปฏิบัติตนไปตามอรรถตามธรรม จิตใจก็ฟื้นขึ้นมา เราก็ช่วยมาอย่างนี้ ตลอด

นี่ละธรรมช่วยโลก ไม่มีอะไรจะเป็นความเสียหายแก่โลกแก่ส่วนรวม มีแต่การ คำชู้ชุดหนุนหรืออุ้มชูขึ้นตลอดเวลา ที่เราน่าบรรดาพี่น้องทั้งหลายนี้เราไม่ได้มีข้อตำหนิ เราเลย จะว่าเราถือเนื้อถือตัวนี้เราก็ไม่เห็นถืออะไร ดีมาก็ผ่านไป ชั่วมาก็ผ่านไป เป็นส่วนเกินทั้งนั้น จะว่าจะติดข้องในด้านใดไม่มี มีแต่ความเมตตาสงสารโลก อุ้มชู ตลอดเวลา อย่างทองคำนี่ที่เป็นสิ่งสำคัญมากเป็นหัวใจของชาติ ก็ได้พยายามชวนชวาย เก็บหอมรอมริบมาจากบรรดาพี่น้องทั้งหลายนั้นแหละ บางคนก็ถอดออกจากนิ้วมือมา เลย ปลดออกจากคอมาเลย คว่ำจากตู้จากหีบออกมาเลยเป็นแท่งๆ มีจำนวนมากมาย

ทองคำเหล่านี้ทั้งหมดวางั้นเลย เข้าหมดเลย ไม่มีจะตกเรียเสียหายไปไหนด้วย เจตนาที่เป็นภัยต่อส่วนรวมอย่างนี้ไม่มี เพราะความเมตตาครอบไปหมดแล้ว มีน้ำหนัก เกินกว่าสิ่งนี้จะมาผ่านได้ จะมาทำลายได้ เราก็ช่วยโลกมาอย่างนี้ตลอด ในหัวใจของเรา ไม่เคยมีเลยในจิตใจว่ามีความมัวหมองต่อพี่น้องทั้งหลาย มีแต่ความเมตตาล้วนๆ หากจะผิดพลาดไปก็เรียกว่าเราไม่รู้เลย ที่รู้นี้ไม่มี รู้แล้วฝืนอย่างนี้ไม่มีเลย มีตั้งแต่ ความบริสุทธิ์ในหัวใจล้วนๆ ช่วยมาตลอด

ไม่ว่าทองคำ ไม่ว่าเงินดอลลาร์ เงินบาท เข้าสู่ส่วนรวมทั้งหมดเลย เราพยายาม อย่างนั้นตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ อย่างเขาตีประกาศไว้หน้าวัดนั้นเราก็ได้ไปอ่าน ว่าสมบัติของวัดป่าบ้านตาดนี่คือสมบัติของโลก เพื่อโลก เขาว่านั้นเขาเขียนไว้ ใครไป เขียนก็ไม่ว่า เราก็ได้ไปอ่าน เราก็ยอมรับว่าหัวใจเราเพื่อโลกล้วนๆ เราไม่มีอะไร เพื่อเรา เราพอทุกอย่างทุกอย่างแล้วด้วยอำนาจแห่งการปฏิบัติอรรถธรรมตามคำสอนของ พระพุทธเจ้า จนกระทั่งหาที่ต้องตีในหัวใจนี้ไม่ได้เลย ไม่มี กิริยาทำทางที่ออกจากหัวใจ นี้จึงเป็นธรรมทั้งนั้น จะเป็นกิริยาที่นิมนวลอ่อนหวาน ดุเดือดเผ็ดร้อนขนาดไหนก็ตาม ก็ เป็นเรื่องของธรรมทั้งนั้น ไม่ได้มีกิเลสแทรกเข้าไปเพื่อทำลายผู้ใดเลย เราทำมาอย่างนี้

ตลอดเวลา เราช่วยโลกเราช่วยอย่างนี้ เรียกว่าธรรมนำโลก ธรรมช่วยโลก ที่เราช่วยจะเป็นคติตัวอย่างหรือไม่เป็น ก็แล้วแต่พี่น้องทั้งหลายจะพิจารณาเอง เรียกว่าเราสุดกำลังความสามารถของเราที่ปฏิบัติต่อโลกด้วยความเมตตาในปัจจุบันที่มีชีวิตอยู่เวลานี้ เราทำอย่างนี้ตลอด

สำหรับเราเองเราไม่เคยสนใจ ได้อะไรมานี้ทางเข้ากับทางออกเป็นสายเดียวกัน เข้าปุ๊บนี่ก็ออกทะลุๆ เลย ไม่มีที่จะเก็บจะอะไรไว้อย่างนี้ไม่มี ออกหมดด้วยอำนาจความเมตตา ในวัดนี้ก็เป็นผู้ใหญ่ เราสั่งเสียอะไรก็ต้องเป็นไปตามหัวหน้าที่จะสั่งเสียด้วยความเป็นธรรมมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งปัจจุบันนี้ เราจึงภูมิใจในการที่ช่วยพี่น้องทั้งหลายเต็มกำลังความสามารถ

พูดถึงเรื่องอรรถธรรมก็เทศนาว่าการตั้งแต่เริ่มต้นมานั้นละ เริ่มต้นตั้งแต่ปี ๒๔๙๓ มา เบื้องต้นเทศน์สอนพระก่อน เทศน์อยู่ในป่าในเขา มีแต่พระที่นั่งนั้นได้ยินได้ฟัง ธรรมะที่เทศน์สอนพระจึงเป็นธรรมะที่เด็ด ๆ เผ็ดร้อนทั้งนั้น มีแต่แกงหม้อเล็กหม้อจืด ๆ ตลอดไป จนกระทั่งเข้ามาสร้างวัดป่าบ้านตาดนี้ ก็เทศน์สอนพระอย่างนั้นตลอดมา ตอนนั้นไม่ค่อยมีใครมาเกี่ยวข้องนัก การเทศน์สอนพระก็เป็นสอนพระล้วน ๆ ธรรมะออกเต็มเม็ดเต็มหน่วย เรียกว่าแกงหม้อเล็ก

ศีลไม่ต้องพูดกันเลย เพราะต่างองค์ต่างรักษาศีลด้วยความรักความสงวนเต็มหัวใจอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมาตำหนิติเตียนกันในข้อศีล ว่าผิดข้อนั้นข้อนี้ ไม่มี เพราะต่างองค์ต่างรักษาเต็มกำลังความสามารถอยู่แล้ว แต่สำหรับด้านธรรมะมีความละเอียดอ่อนต่างกันเป็นลำดับ จึงต้องได้แนะนำสั่งสอนตามขั้นตามภูมิของผู้มาอบรมศึกษากับเรา เราก็สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย

เฉพาะที่สอนอยู่ในวัดป่าบ้านตาดนี้สอนพระล้วน ๆ จึงมีตั้งแต่ธรรมะที่เด็ด ๆ เผ็ด ๆ ร้อน ๆ แกงหม้อเล็กหม้อจืดตลอดมา ที่พี่น้องทั้งหลายได้นำไปฟังทุกวันนี้ ก็ออกจากที่เราเทศน์สอนพระล้วน ๆ ในวัดป่าบ้านตาดในเบื้องต้นนั่นเอง ครั้นต่อมานี้มันก็ค่อยกระจายออกไปเป็นแกงหม้อใหญ่ไป นี้เราก็เทศน์เต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่มีสงสัยในการเทศน์ของเรา ไม่มีสงสัยอะไร เพราะหัวใจนี้หมดความสงสัยแล้ว

บาป บุญ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน หมดสงสัย จำไปหมดแล้ว ยอมรับพระพุทธเจ้า กราบไหว้อย่างสนิทในหัวใจ ตายก็มอบถวายธรรมไปเลย ไม่มีที่จะแบ่งสันปันส่วนให้กิเลสเอาไปกิน เราไม่มี เราสอนโลกเราจึงสอนด้วยความแน่นอนภายในจิตใจ ไม่ว่าจะธรรมชั้นใดสอนอย่างไร เรียกว่าถูกต้องเลย หัวใจนี้ถูกต้องโดยสมบูรณ์แล้ว การแนะนำสั่งสอนในธรรมทุกชั้นต่อโลก เราจึงสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วยตลอดมาจนทุกวันนี้ ไม่ว่าจะธรรมชั้นใดเราก็สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย เข้าไปฟื้นฟูทางด้านจิตใจที่กำลัง

จะล่มจม ด้านวัตถุเราได้ทองคำมาจำนวนเท่าไร ฟัน้องทั้งหลายก็ทราบ ส่วนเงินดอลลาร์และเงินสดนั้นไม่ทราบว่าที่พื้นที่หมื่นล้าน ออกกระจายทั่วประเทศไทยในที่ต่าง ๆ เต็มไปหมด

วิ่งรถไปไหนผ่านตลอดนะ ไม่ว่าจะไปสายไหน ๆ ที่นั่นสร้างตรงนั้น ๆ ผ่านไป ที่มองเห็นด้วยตาไปตามทาง ส่วนมากจะเป็นโรงร่ำโรงเรียน มีอยู่ทั่วไปเลย เราก็ช่วยเติมกำลังความสามารถ สมบัติที่ฟัน้องทั้งหลายบริจาคมาจึงไม่มีความร่ำไหลแตกซึ่มไปไหน นอกจากไหลเข้าสู่ส่วนรวม ๆ ตามเจตนาของฟัน้องทั้งหลายที่บริจาคเพื่อส่วนรวม โดยแท้จริงนั้นเถอะ เราก็ทำอย่างนั้นตลอดมา จึงแนใจมาตลอด การช่วยโลกด้วยอรรดด้วยธรรมจึงไม่มีความมัวหมอง

แต่โลกช่วยโลกที่นี้กลับตรงกันข้าม มีเท่าไรก็สิ้นเข้าไป ๆ กินเข้าไป จนกระทั่งประชาชนทั้งประเทศจะไม่มีตบมีปอดให้กินให้กิน หมดไป ๆ เงินทองข้าวของที่จะวิ่งผ่านตลาดเพื่อการซื้อการขาย แทบไม่มีเงินติดเนื้อติดตัวเลย แล้วมันไหลไปไหนหมด เงินเหล่านี้ แต่ก่อนก็ว่าหรรหระ พอเป็นไป เวลานี้เงินที่จะออกตามตลาดตลาดเลแทบจะไม่มี มันไปไหนหมด ก็คือกิเลสตัวกินตัวกินตัววิ่งตัววิ่งตัววิ่งด้วยกลอุบายต่าง ๆ นั้นเอง เอาไปกินไปกินไปหมด จนไม่มีอะไรเหลือเวลานี้ นี้ละโลกนำโลก หรือกิเลสนำโลกนำแบบนี้ จะผิดกันอย่างชัดเจน

สำหรับธรรมนำโลก เราไม่มีที่ไหนที่จะตำหนิติเตียนในตัวของเราเองซึ่งเป็นผู้นำฟัน้องทั้งหลาย ว่าได้ต่างพร้อยหรือเสียหายไปอย่างนี้ไม่มี เราทำเต็มความสามารถของเราทุกอย่าง สมบัติเงินทองข้าวของมานี้ ใครเก็บมาเป็นหัวใจเราหมด ใครจะมาปลีกแะจากหัวใจเราแล้วคอขาดว่างั้นเลย เข้ากับเราไม่ได้จนกระทั่งวันตายเลย เรามอบความไว้วางใจให้ผู้ใด ผู้นั้นต้องเป็นหัวใจเช่นเดียวกับหัวใจเรา มีความบริสุทธิ์เสมอกันหมด จะรับเงินรับทองมาจากที่ใด ๆ จะต้องมารายงานมามอบให้เราทราบทั้งหมดเลย ไม่เคยที่จะปิดบังลี้ลับเอาไว้เพื่อกินเพื่อกินกันอย่างนี้ไม่มี คนที่ทำงานแทนเราเป็นอย่างนั้นตลอดมา เราจึงบริสุทธิ์ใจในการช่วยชาติบ้านเมือง

การแนะนำสั่งสอนก็เรียกว่าเต็มภูมิของเรา ไม่มีข้อสงสัยในธรรมทุกชั้นที่นำมาสอนโลก ออกมาจากหัวใจที่แน่นอนแล้วทั้งหมดเลย จนกระทั่งถึงนิพพานเราพูดตรง ๆ เราสอนได้ถึงนิพพาน ไม่ได้มาคุยมาโอ้อวด หัวใจนี้ก็เป็นสุอุปาทิเสสนิพพานมาแล้วเป็นเวลา ๕๖ ปีนี้ละมัง ตั้งแต่ปี ๒๔๙๓ อยู่บนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ เวลา ๕ ทุ่มพอดี เป็นเวลาที่ฟ้าดินถล่มในร่างกายกับใจที่เป็นที่อยู่ของพิษของภัยเต็มหัวใจได้แก่กิเลส ได้ขาดสะบั้นลงไปจากอำนาจแห่งธรรม ที่เป็นนิวเคลียร์นิวตรอนฟัดกันขาดสะบั้นลงไปในวันนั้น จากนั้นแล้วจิตดวงนี้ก็เป็นจิตที่

เป็นมาตั้งแต่เดิม ได้พิจารณาย้อนหลังถึงตั้งแต่คราวเป็นเด็ก เป็นคนหนุ่มเรื่อย ๆ มา จนกระทั่งได้ก้าวเข้าสู่การบวช

พอบวชเข้าไปแล้วเป็นความแน่นอนในศีลในธรรม จิตใจชีวิตทุกอย่างอยู่กับธรรมกับวินัย ไม่นอกเหนือไปจากนั้นเลยตลอดมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ จนกระทั่งเอาใจให้บริสุทธิ์เต็มเหนี่ยวแล้ว ก็ใช้กิริยาของธาตุของชั้นตามกาลตามเวลาที่เหมาะสมยังงี้ ก็ใช้ไปเท่านั้น ส่วนจิตนี้เลยไปหมดแล้ว ไม่มีคำว่าบาป ไม่มีคำว่าบุญ ไม่มีคำว่าอับดี สิ่งมาๆ ปาราชิก อย่างนี้ไม่มี เหล่านี้เป็นสมมุติทั้งหมด ธรรมชาติมันได้ผ่านพ้นไปหมดแล้ว เหลือแต่กิริยาแห่งความสมมุติที่มีอยู่ภายในธาตุในชั้น ซึ่งจะปฏิบัติต่อกันเป็นส่วนรวม

อะไรที่เหมาะสมไม่เหมาะสมกับสังคมที่ยอมรับหรือไม่ยอมรับ ก็ปฏิบัติตามนั้นไปเพียงเท่านั้นเอง ส่วนจิตใจที่จะมารับบาปปรับกรรม รับอับดีอาเจนีหมดโดยสิ้นเชิง ตั้งแต่ขณะที่กิเลสขาดสะบั้นลงมาจากจิตใจ ไม่มีอะไรเหลือภายในใจ เหลือแต่กิริยาของความสมมุติที่ครองชั้น และนำธรรมนี้ออกไปสั่งสอนโลกเต็มกำลังความสามารถเรื่อยมา ในธรรมทุกชั้นไม่สงสัยในการแสดงธรรม ท่านผู้ใดที่จะนำไปปฏิบัติก็ขอให้พินิจพิจารณา

ในปัจจุบันก็มีหลวงตาบ้วนนี้แหละที่ออกหน้าออกตา การเทศนาว่าการทุกอย่างแทบจะเรียกว่าทุกอย่างในงานของพระที่ทำประโยชน์ให้โลก เราได้อุดสำหรับพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างเต็มกำลังความสามารถของเราเรื่อยมาอย่างนี้แหละ ควรจะเป็นคติเครื่องเตือนใจบรรดาพี่น้องทั้งหลาย ไม่มีความเสียหายถ้าลงได้ดำเนินตามธรรม จนก็จนเพื่อธรรม ทุกข์ก็ทุกข์เพื่อธรรม ไม่ได้ทุกข์เพื่อความลุ่มจม ตกนรกอเวจีอย่างนี้ไม่มีในความประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้องตามธรรม ให้เรายึดไปปฏิบัติ

นี่ก็ได้นำมาเป็นคติเครื่องเตือนใจแก่พี่น้องทั้งหลาย ตั้งแต่วันเริ่มเข้าบวชนั้นแหละ นั่นแหละหลักธรรมหลักวินัยเป็นชีวิตจิตใจตลอดมา ชีวิตจิตใจกับหลักธรรมวินัยกลมกลืนกันไปกับที่เราเป็นนักบวชแล้วเรื่อยมาจนกระทั่งทุกวันนี้ สร้างแต่ความดีงามทั้งหมดมาจนกระทั่งถึงเป็นที่พอใจ เรื่องธรรมก็หายสงสัยทุกอย่างแล้ว ไม่มีอะไรที่จะสงสัย บาป บุญ นรก สวรรค์ จำอยู่ในหัวใจนี้หมดแล้ว

เพราะฉะนั้นจึงได้เตือนพี่น้องทั้งหลาย พระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์เด็ดเดี่ยวเฉียบขาด ไม่เคลื่อนคลาดในสวากขาตธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้วนั้นเลย ไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใด สมัยปัจจุบันก็คือศาสดาองค์เอกของเรา เราทั้งหลายสวดอยู่ทุกวันนี้ไม่ใช่หรือ ว่า สวากขาโต ภควตา ธมฺโม พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ชอบแล้ว เราย่อลงมาก็เรียกว่าสวากขาตธรรม ที่ตรัสไว้ชอบทุกแง่ทุกมุมแล้ว อย่าฝ่าฝืน ถ้าฝ่าฝืน

ก็เท่ากับทำลายตน นี่ท่านก็สอนไว้แล้ว เพราะฉะนั้นผู้นับถือพุทธศาสนาจึงถือหลักธรรมหลักวินัยเป็นกฎเป็นเกณฑ์เป็นศาสดาพาเสด็จ แล้วเราตามเสด็จท่านด้วยธรรมด้วยวินัย ด้วยการประพฤติความดีงามต่อตนเอง นี้เรียกว่าใกล้ชิดติดพันกับพระพุทธเจ้าตลอดไป

ผู้ที่ไม่สนใจกับหลักธรรมหลักวินัย ที่ศาสดาประทานไว้ให้เป็นองค์แทนของพระพุทธเจ้านั้นแล้ว ผู้นั้นแม้จะเกาะชายจีวรอยู่ ก็ไม่มีความหมายอะไร ไม่เกิดประโยชน์อะไร เช่นอย่างพระเรา ผ้าเหลืองคลุมหัวโล้น ก็มีแต่หัวโล้น มีแต่ผ้าเหลืองตัวเราเป็นส้วมเป็นถ่านเป็นมูลเป็นคูไปหมด ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย มีแต่ความเลวร้ายเต็มหัวพระณเร เต็มวัดเต็มวา จึงกลายเป็นวัดวานั้นเป็นส้วมเป็นถ่าน พระณเรเป็นมูลเป็นคูเต็มอยู่ในส้วมในถ่าน ด้วยการปฏิบัติเหลวแหลกแหวกแนวไปเสียอย่างนี้แหละ

ทุกวันนี้มีมากนะที่ว่าเหล่านี้ เราพูดตามหลักความจริง ไม่ได้พูดใส่ร้ายป้ายสีให้ผู้หนึ่งผู้ใด แต่เอาหลักธรรมพระพุทธเจ้ามาทำให้เป็นความถูกต้อง กางลงไปในจุดศูนย์กลางหัวใจของโลก ให้ปฏิบัติตามนี้ๆ ถ้าผิดจากนี้แล้วก็เรียกว่าผิดพลาดเรื่อยๆ ไป ธรรมะนี้เป็นธรรมะสดๆ ร้อนๆ ใครปฏิบัติตามองค์ศาสดา ผู้นั้นชื่อว่าใกล้ชิดติดพันกับพระพุทธเจ้าตลอดไป และใกล้ชิดติดพันกับคุณงามความดี มรรคผลนิพพานตลอดไปจนกระทั่งถึงความพ้นทุกข์ ถ้าใครไม่ห่างเหินจากคำสอนของพระพุทธเจ้า คือองค์ศาสดาองค์แทนแล้ว ผู้นั้นจะใกล้ชิดติดพันตลอดไปเลย ถึงความพ้นทุกข์ไม่ต้องสงสัย จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายพิจารณาด้วยดี

เราสอนนี้เรียกว่าสอนไม่มีความสงสัยแล้วในธรรมทั้งหลาย สอนด้วยความแน่ใจทุกอย่างๆ ขอให้ไปปฏิบัติด้วยความแน่ใจว่าถูกต้องแล้ว จะไม่ผิดพลาด ทุ่มลงเต็มกำลังความสามารถ พอพูดอย่างนี้แล้วก็ได้ย่นถึงพ่อแม่ครูจารย์มั่นที่ฝังใจอย่างลึกเรียนปริยัติก็เรียนไป เรียนบาปสงสัยบาป เรียนบุญสงสัยบุญ เรียนนรกสงสัยนรก เรียนสวรรค์สงสัยสวรรค์ เรียนพรหมโลก นิพพาน สงสัยพรหมโลก นิพพานไปหมดแต่ไม่ได้หมายความว่าสงสัยหมดนะ คือส่วนย่อยมันแบ่งเอาไปกิน ส่วนใหญ่เราเชื่อเชื่อบาป บุญ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน แต่ส่วนย่อยมันแบ่งกิน มีหรือไม่มีนานั้น

บาป บุญ นรก สวรรค์ นี้มีหรือไม่มีนา นี้ส่วนย่อยมันแบ่งกินในหัวใจของเราที่กำลังเรียนอยู่นั้น ที่นี้ส่วนใหญ่ของเรามันมุ่งต่อมรรคผลนิพพาน แต่ส่วนย่อยมันทำให้สงสัย การปฏิบัติตนให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยก็ไม่เต็มได้ เพราะความสงสัยแบ่งไปกิน จึงได้คำนึงถึงเรื่องครูบาอาจารย์ ในสมัยปัจจุบันนี้มีท่านผู้ใด ที่จะแนะนำสั่งสอนอรรถ

ธรรมให้ถูกต้องตามแนวทางของศาสนา และเป็นผู้ทรงมรรคทรงผลโดยสมบูรณ์มาแล้ว มาแนะนำสั่งสอนว่าบาปบุญนรกสวรรค์พรหมโลกนิพพานมีอยู่ เพียงเท่านี้แหละ เราจะมอบกายถวายตัวกับท่านผู้นั้น แล้วจะทุ่มชีวิตจิตใจลงเพื่อมรรคผลนิพพานโดยถ่ายเดียวไม่มีข้อแม้เลย ออกจากนั้นมาก็พุ่งถึงหลวงปู่มันเลย พอพุ่งถึงท่านก็เหมือนกับท่านมีเรดาร์จับไว้เลยทีเดียว พุดอย่างเด็ดเฉียบขาดเลย

พอเข้าไปนี่ ท่านมาหาอะไร นี่เห็นไหม นี่เรดาร์ท่านกางไว้แล้วจับไว้แล้ว ท่านมาหามรรคผลนิพพานหรือ จากนั้นท่านก็บรรยายไป ต้นไม้ภูเขาดินฟ้าอากาศไม่ใช่มรรคผลนิพพาน ไม่ใช่กิเลสไม่ใช่ธรรม แล้วปฏิเสศทั่วแดนโลกธาตุ ไม่ใช่กิเลสไม่ใช่ธรรมทั้งนั้นเลย อันไหนเป็นกิเลสอันไหนเป็นธรรมที่นี่ ท่านก็ยื่นเข้ามา กิเลสก็ดีธรรมก็ดี นรกสวรรค์พรหมโลกนิพพานก็ดีอยู่ที่หัวใจนี้โดยถ่ายเดียว เวลานี้ถูกปิดบังไว้ สิ่งทั้งหลายเหล่านี้จะมีอยู่เต็มหัวใจ ใจก็ไม่สามารถจะรู้ได้เพราะกิเลสตัณhamันปิดบังหุ้มห่อไว้หมดไม่ให้มองเห็น จึงให้เกิดความสงสัยขึ้นมา

อ้าว ให้ท่านเปิดภavanaเข้าให้ดี ภavanaนี้แหละเป็นที่เปิดบาปบุญนรกสวรรค์ขึ้นอย่างกระฉ่างแจ้วภายในจิตใจ จะไม่ต้องไปถามใครอีกเลย เอาลงไปเอาจุดนี้ให้ดี ภavanaเอาให้ดี อย่าไปมองดูอะไร มรรคผลนิพพานไม่มีในที่อื่นใด มีอยู่ที่ใจ กิเลสเครื่องเป็นอุปสรรคกีดขวางมรรคผลนิพพานก็ไม่มีในที่อื่นใด มีอยู่ที่หัวใจ อ้าว เปิดเข้าไปด้วยจิตตภาวนา นี่ท่านสอนนะ ท่านเอาอย่างเน้นหนัก ๆ เลย เราก็งงใจเต็มเหนี่ยว เรื่องมรรคผลนิพพานตามภูมิของผู้มีกิเลสอยู่เรียกว่าเต็มภูมิ ไม่มีสงสัยเลยเรื่องมรรคผลนิพพาน เอาละที่นี้ละ

ตั้งแต่นั้นมาเราจึงได้สละชีวิตจิตใจประกอบความพากเพียรนี้ เป็นเรื่องพิสดาร ผาดโผนโจนทะยานมากทีเดียว ถึงขนาดที่พ่อแม่ครูจารย์นั้นแหละเป็นคนรังไว้เสมอ เราก็มล็ดท่านรังความเพียรของเรา เวลามันผาดโผนเกินไป เช่นนั่งตลอดรุ่ง ผาดตลอดรุ่งคืนนี้เอาความอัสจรรย์ไปเล่าถวายท่าน ท่านก็ชมเชยยกยอหมาตัวมันไม่รู้เรื่องรู้ราว ออกมาได้กำลังใจว่าถูกต้องแล้วที่ท่านชมเชยนี้ พอออกมาก็มีกำลังใจ มองเห็นไปไม้ใบสโตใบแห้งก็ตาม มันถือเป็นข้าศึกทั้งหมด ทั้งจะกัดทั้งจะเห่า นั้น มันจะเอาจริงเอาจังที่นี้ ตั้งแต่นั้นมาก็สละเต็มเหนี่ยวเลย

ผลแห่งการสละเพื่อความเพียรอย่างเต็มเหนี่ยว เอาชีวิตจิตใจเข้าแลกเลยก็ได้ เป็นสิ่งตอบรับ คือผลเป็นที่พอใจมาเป็นลำดับลำดับ จนกระทั่งปัจจุบันหายสงสัยในธรรมทั้งหลาย บาปบุญนรกสวรรค์พรหมโลกนิพพาน มีหรือไม่มีจำอยู่ที่หัวใจหมดแล้ว ไปถามใคร พระพุทธเจ้าท่านจำแล้วท่านจึงมาสอนโลก เราภูมิตัวเท่าหนูมันก็เต็มหัวใจของหนู เราจะไปถามใครอีก นี่ละได้นำเหล่านี้มาสอนพี่น้องทั้งหลาย ออย่า ๆ ข้ามเกิน

พระพุทธเจ้า อย่าเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไปด้วยการฝ่าฝืนนะ จะเป็นการทำลายตนโดยลำดับลำดับ เหยียบหัวพระพุทธเจ้ากับเหยียบหัวเราก็อันเดียวกัน ฝ่าฝืนพระพุทธเจ้ากับฝ่าฝืนเราก็อันเดียวกัน อย่าฝ่าฝืนพระพุทธเจ้าจะไม่เป็นการฝ่าฝืนเรา ให้ดำเนินตามนี้ทุกคน

ความเป็นไปของอรรถของธรรมมรรคผลนิพพานไม่มีปัญหาอะไรเลย มันเป็นปัญหาอยู่กับกิเลสสร้างขวากสร้างหนามปิดกันไว้ไม่ให้เห็นความดีงามทั้งหลาย มันจึงเป็นบ้ำไปกับการสร้างความชั่วช้าลามกโดยไม่สืมหุสุมิตา ไม่ว่าจะคนชาติชั้นวรรณะใด กิเลสได้ครอบครองหัวใจมันโง่ไปด้วยกันทั้งนั้นแหละ ใครจะว่าจอมปราชญ์มาจากที่ไหน จอมปราชญ์ของกิเลสมีแต่พาสัตว์โลกให้ลุ่มจม จอมปราชญ์ทางด้านธรรมะมีแต่รื้อชนสัตว์โลกให้พ้นจากทุกข์โดยลำดับลำดับ ดังพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ท่านพาดำเนินมา ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ วันนี้เทศน์ไปเทศน์มาก็รู้สึกเหนื่อย จึงขอยุติธรรมเพียงเท่านี้ ขอความสวัสดีจงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz